Lietas arhīva Nr. K77-0536-22/70
ECLI:LV:RPT:2022:1026.11088011718.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 26.oktobrī

Rīgas pilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Vita Rūsiņa,
piedaloties prokuroram Jānim Vabalam
aizstāvim Jānim Zaķim

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/**, **personas kods /personas kods/,** apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā *(likuma redakcijā līdz 2018.gada 1.janvārim)*.

Aprakstošā daļa

[1] Pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietas materiālus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ tīši nodarīja miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums) *(likuma redakcijā līdz 2018.gada 1.janvārim)*, šādos apstākļos:

/pers. A/ 2017.gada 27.oktobrī pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz plkst.16.36, atrodoties ēkas /adrese/ kāpņu telpas numur 2 otrajā stāvā, dusmu vadīts, nolūkā nodarīt /pers. C/ miesas bojājumus, vienu reizi ar labās rokas dūri un vienu reizi ar kreisās rokas dūri tīši iesita /pers. C/ pa galvu.

/pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā /pers. C/ nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar kreisās acs ābola sasitumu, asinsizplūdumu kreisās acs plakstiņos, kreisās acs konjunktīvā, šķembaini kreisā augšžokļa dobuma priekšējās, ārējās un augšējās sieniņas lūzumi. Minētie miesas bojājumi kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā (*likuma redakcijā līdz 2018.gada 1.janvārim*).

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā, neatzina. Cietušajam /pers. C/ izmaksāto Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto valsts kompensāciju 1075,00 EUR neatzina.

No tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ liecinātā izriet, ka pirmstiesas kriminālprocesā bija izsaukts uz policiju liecināt. Viņš tad nav zinājis par kādu gadījumu viņam uzdoti jautājumi, bet varējis tikai aptuveni iedomāties. Viņam visu laiku pie garāžas esot zuduši materiāli, un viņš bija lūdzis vecākiem, lai viņi pavēro, kas notiek, jo materiāli pazuduši pa dienu. Kad viņš atbraucis no darba, tad vecāki viņam stāstījuši, ka esot redzējuši divus "parazītus", kas nesuši prom materiālus. Kad vecāki esot viņiem jautājuši, ko viņi dara, tad saņēmuši atbildi, ka /pers. C/ (cietušais) esot viņiem atļāvis ņemt materiālus, jo tie esot /pers. C/. Viņš neatceroties, kad tas noticis, bet toreiz viņš izgājis laukā no kāpņu telpas un tur esot stāvējis cietušais kā vienmēr iedzēris, kurš bijis piekauts ar zilumu, un stāvējis pieslējis. Viņam ar cietušo ir sanācis konflikts un viņš ar cietušo ir lamājies. Savukārt par cietušā hospitalizēšanu viņam ir pateikusi sieva. Neatceras, kad tieši cietušais tika hospitalizēts, pirms konflikta abu starpā vai pēc tā. Konflikta laikā cietušais esot runājis viņam pretī un viņš esot izlamājies kārtīgi krievu valodā, jo viņam bijuši pārmetumi cietušajam, kā arī zagt no kaimiņiem neesot pareizi. Tomēr šī konflikta laikā viņš nav nodarījis cietušajam miesas bojājumus. Konflikts beidzies nekā, jo nav bijusi jēga ilgi bļaustīties tāpēc, ka cietušais bijis diezgan stipri iereibis. Arī citi konflikti ar šo kaimiņu viņam ir bijuši, jo vienmēr bijis kaut kas pārmetams cietušajam, piemēram, par dabisko lietu nokārtošanu koridorā divas reizes vai par suņa nobaidīšanu. Laika posmā, kad noticis atgadījums ar cietušo, viņa darba laiks bija no plkst.8.30 līdz 16.00, ko arī apstiprina lietas materiāli, bet viņa darba vieta atradās /adrese/. Daba vietu ātrāk viņam nebija iespējams pamest, jo bijis /amats/, kurš izbrauca uz avāriju vietām. Cik ilgs laiks nepieciešams, lai viņš varētu no savas darba vietas /adrese/ nokļūt mājās, nezina, tas bijis atkarīgs no sastrēgumiem tajā laika posmā. Viņš no darba mājās braucot ar savu automašīnu un ātrākais viņš mājās varēja atbraukt pus stundas laikā, bet ap plkst.17.00, viņš noteikti jau varējis būt mājās. Viņš cietušo pazīst vairāk kā 10 gadus un no paša sākuma attiecības viņam ar cietušo bija kā kaimiņiem. Cietušais ir lūdzis pāris reizes palīdzēt un apsūdzētais ir palīdzējis. Savukārt visi konflikti viņam ar cietušo bija notikuši, kad cietušais bijis piedzēries. Kad cietušais nebija dzēris, viņš bijis adekvāts. Kad viņš ir iepazinies lietas materiāliem, tad viņam esot izlicies, ka bildes ar asins pēdām ir no citas kāpņu telpas, jo viņš ar cietušo ir runājis lielajā kāpņu telpā, kur ir betona grīda, bet uz bildēm bijusi cita grīda. Konflikts ar cietušo par materiāliem bijis ilgākais kādu minūti, kuras laikā pateicis daudz lamu vārdu. (*2022.gada 22.septembra tiesas sēdes protokols, lietas 2013, 2014.-222.lapa)*

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu tika nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2018.gada 10.aprīlī /pers. A/ sniegtās liecības personas, pret kuru uzsākts kriminālprocess, statusā izriet, ka viņam kaimiņos dzīvo vīrietis, kuru mājas iedzīvotāji sauc par "/iesauka/", bet viņa vārdu un uzvārdu viņš nezinot. Vīrietis dzīvo /adrese/, dzīvokļa Nr. nezina, bet tas ir otrajā stāvā, kreisajā pusē. Šim vīrietim ir slikts dzīvesveids, jo viņš pārmērīgi lietojot alkoholu, staigājot vienmēr netīrs, nedzītu bārdu. Skaidrā viņš šo vīrieti nekad nav redzējis un viņam ar šo vīrieti bieži ir mutiski konflikti, bet fiziski viņš vīrieti nekad nav aizskāris. Viņš skaidri zina, ka 2017.gada 27.oktobrī ap plkst.14.00 viņam nekādi nav varējis būt konflikts ar augstāk minēto kaimiņu, jo 2017.gada 27.oktobris bija darba diena un darba dienās no plkst.8.00 līdz 17.00 viņš parasti atrodas darbā. Viņš uzskata, ka kaimiņš viņu apmelo, pieļauj, ka kaimiņš varēja pats kaut kur piedzeroties nokrist un sasist sev seju, vai arī kāds cits viņam ir iedevis pa seju. Viņš nezinot no kurienes kaimiņam ir viņam izklāstītie miesas bojājumi. Viņš tos kaimiņam nav nodarījis. Viņš vienu reizi bija sastapis kaimiņu ar zilu aci, bet neatceroties, kurā laika posmā tas bijis. Viņš nekad kaimiņu nav sitis, bet konflikti vienmēr aprobežojās ar vārdu apmaiņu. Viņš ar kaimiņu lamājušies par to, ka kaimiņš nokārtojas kāpņu telpā, tāpat viņš kaimiņiem izstāstījis, ka minētais kaimiņš

zog elektrību, kā arī vairākus gadus atpakaļ viņa brālis nopircis no šī kaimiņa šķūni, kurš atrados blakus viņa paša šķūnītim, bet pēc laika viņš (/pers. A/) šos šķūnīšus ir apvienojis un uztaisījis garāžu, bet kaimiņam sakarā ar to radušās kaut kādas pretenzijas. Pēc kāda laika garāžu kāds ir nodedzinājis, viņš pieļaujot, ka to izdarījis kaimiņš, bet pierādīt to nevarot. Pāris palikušās mantas, ko izdevies paglābt no ugunsgrēka, viņš salicis savā nojumē, kas atrodas pagalmā. Vienu dienu, viņam tapis zināms, ka šis kaimiņš atļāvis kaut kādiem saviem draugiem – bezpajumtniekiem – ņemt viņa (/pers. A/) mantas, kas bija saliktas nojumē, sakot viņiem, ka viņi tās varot ņemt, jo tās esot kaimiņa mantas. Savu vainu neatzīstot un kaimiņu – "/iesauka/" nav aizticis *(1.sējum 36.-37.lapa)*.

2020.gada 24.februārī /pers. A/ sniegtās liecības aizdomās turētā statusā izriet, ka pilnībā pieturas pie savām iepriekš 2018.gada 10.aprīlī sniegtajām liecībām personas pret kuru uzsākts kriminālprocess statusā, neko papildināt vai mainīt liecībās nevēlas. Savu vainu viņam inkriminētajā noziegumā neatzīst *(lietas 1.sējuma 85.lapa)*.

2020.gada 12.martā /pers. A/ sniegtās liecības apsūdzētā statusā izriet, ka savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā viņš neatzīst. Viņā neatzīstot, ka būtu sitis un nodarījis miesas bojājumus /pers. C/. Viņš pazīst /pers. C/, kurš dzīvojot viņam kaimiņos. Viņš pats dzīvojot dzīvoklī pēc adreses /adrese/, proti, dzīvoklī, kas atrodas ēkas otrajā stāvā. /pers. C/ dzīvojot tajā pašā stāvā un /pers. C/ dzīvoklis atrodoties pretī viņa dzīvoklim. Iespējams, /pers. C/ dzīvokļa numurs ir /numurs/. /pers. C/ iesauka esot "/iesauka/. Ar /pers. C/ viņam bieži bija izcēlušies konflikti. /pers. C/ esot mājas "nemiera cēlājs". Piemēram, vienu reizi ar /pers. C/ viņš sastrīdējies par to, ka viņš čurājis kāpņu telpā. Par ko viņš /pers. C/ aizrādījis. Citu reizi ar /pers. C/ viņam izcēlies konflikts par to, ka /pers. C/ izšņauca sava deguna saturu uz kāpņu telpas sienas, kuras viņš pats bija pirms neilga laika nokrāsojis. Viņam ar /pers. C/ ir bijuši arī citi strīdi. Viņam ar /pers. C/ izcēlies strīds arī 2017.gada 27.oktobrī, bet precīzi neatceras, cikos strīds izcēlies, bet tas notika, kad viņš bija atgriezies no savas darba vietas. Strīds izcēlies par to, ka viņā uzskatījis, ka /pers. C/ no viņa šķūņa, kas atrodas blakus ēkai /adrese/, atļauj citām personām ņemt viņam piederošus celtniecības materiālus – lietotas caurules. Minētā strīda laikā viņš krievu valodā ar lamuvārdiem aplamājis /pers. C/. Ko minētā strīda laikā atbildēja /pers. C/, viņš vairs neatceroties. Minētais strīds ar /pers. C/ un viņam ildzis aptuveni pus minūti. Viņš noliedzot, ka strīda laikā būtu /pers. C/ iesitis. /pers. C/ viņš nekad nav sitis vai kā savādāk fiziski ietekmējis. To, vai minētā strīda laikā /pers. C/ krievu valodā /pers. A/ teicis: "Ko tu tēlo šķūnīša saimnieku?" un "Ja tebja zgnaju", neatceroties. Iespējams, ka minētās frāzes arī pateicis, bet to, ko tieši teicis, vairs neatceroties. Personu vārdā /pers. G/ viņš nepazīstot. Tāpat nepazīst personu /pers. H/. Apliecinot, ka kaimiņos dzīvojot /pers. AG/, bet kurā tieši dzīvoklī viņa dzīvojot, nezinot. Viņa un /pers. C/ strīda laikā neviena persona klāt nav bijusi. Strīdu, kas norisinājās 2017.gada 27.oktobrī, varēja dzirdēt viņa kaimiņiene /pers. AG/ un /pers. C/ sieva. Asinis ēkas otrajā stāvā /adrese/ nav redzējis. Strīda laikā ar /pers. C/, kas norisinājās 2017.gada 27.oktobrī, viņš pamanījis, ka uz /pers. C/ sejas bijis zilums un seja bijusi piepampusi, kā arī /pers. C/ bijis stiprā alkohola reibumā *(lietas 1.sējuma 98. – 100.lapa)*.

Apsūdzētais /pers. A/, atbildot papildus uz procesa dalībnieku jautājumiem pēc pirmstiesas liecību pārbaudes, liecināja, ka uztur nolasītās liecības, ko sniedzis pirmstiesas procesā. Viņš ar kaimiņu ir konfliktējis vairāk nekā divas reizes, tās varēja būt kādas trīs reizes kopā. Konflikti bijuši tādi kā vārdiski. Kad liecības sniedzis pirmstiesas procesā, nav atcerējies datumus un nav sapratis, par kuru kaimiņu ir runa. Kad sniedzis liecības, nav mācējis pateikt par datumiem. Datumu esot norādījis tas, kurš viņu nopratinājis. Viņam nav bijusi iepriekš pieredzes ar dokumentiem šādās lietās, un viņš vienkārši parakstījies tajā protokolā. Sniedzot liecības policijā un prokuratūrā, notikušā datumus viņš nav atcerējies. Šos datumus uzzinājis tikai pratināšanas laikā, kad tie tika pateikti no procesa virzītāja puses. Kad viņš ticis pratināts prokuratūrā, tad ir piedalījies aizstāvis un uz viņu nekāds spiediens netika izdarīts. (*2022.gada 22.septembra tiesas sēdes protokols, lietas 2013, 2014.-222.lapa)*

[3] Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā savu vainu nav atzinis, tiesa secina, ka noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā, sastāva esamība ir pierādīta. Šo noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. A/ izdarījis tīši ar netiešu nodomu. Ievērojot minēto, pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt.

[4] Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pirmstiesas kriminālprocesā savāktiem un iztiesāšanas gaitā kopumā pārbaudītiem pierādījumiem, rakstveida pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību un apsūdzētā /pers. A/ versiju savai aizstāvībai, un konkrēti:

[4.1] No tiesas sēdē cietušais /pers. C/ liecinātā izriet, ka pagalmā bijis salauzts šķūnis ar visādām vecām lietām. Atnākuši trīs bezpajumtnieki, kuri viņam pajautājuši, kāpēc tas šķūnis tādā bēdīgā stāvoklī, bet viņš tikai atmetis ar roku. Pēc tam šie minētie bezpajumtnieki pateikuši, ka viņš esot atļāvis šo šķūni apzagt. Pēc tam vēlāk viņš bija devies mājās, bet vēlāk iznācis kāpņu telpā, kur stāvējis /pers. A/, kurš sācis viņu sist, iesitot vienu reizi ar kreiso roku un vienu reizi ar labo roku pa viņa seju. Viņam sākušās tecēt asinis. Visa kāpņu telpa bijusi asinīs. Pēc saņemtajiem sitieniem, viņam palikusi slikta dūša un viņš piezvanījis kaimiņam /pers. G/ un palūdzis izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību. Tad neatliekamā medicīniskā palīdzība aizvedusi viņu uz slimnīcu, kur tikusi veikta operācija un žoklī ievietota titāna šina. Viņš sapratis, ka /pers. A/ viņu apvaino par to, ka trīs bezpajumtnieki apzaguši vecu, sapuvušu šķūni un ka viņš viņiem it kā to atļāvis darīt. /pers. A/ uzskatot sevi par šķūņa saimnieku un tamdēļ arī iesitis viņam. Pēc saņemtā sitiena viņš esot nokritis. Viņam pa seju sitis apsūdzētais un viņi esot kaimiņi arī šobrīd. Apsūdzētā dzīvokļa durvis atrodas tieši pretī viņa dzīvokļa durvīm. Kad noticis minētais notikums, tajā dienā viņš neesot bijis alkohola reibumā. Notikumus noticis apmēram pirms diviem gadiem. Pirms šī notikuma attiecības ar kaimiņu /pers. A/ esot bijušas normālas. Tās personas, ko viņš sauc par bezpajumtniekiem notikuma brīdi viņš neesot pazinis, bet šobrīd vairāk šīs personas vairs nav dzīvas. Minētās personas dzīvojušas šķūnī un kaimiņš viņam esot teicis, ka viņi ir miruši. Minētie bezpajumtnieki vienkārši viņam pajautājuši, kāpēc šķūnis ir tik vecs. Šī saruna notikusi tajā pašā dienā apmēram pēc pusdienlaika, kad viņam uzbrucis /pers. A/. Viņš pieļauj, ka minētās personas gribēja kaut ko paņemt no šķūņa, bet /pers. A/ viņam pateicis, ka tieši viņš esot atļāvis šim personām kaut ko paņemt no šī šķūņa. Uzbrukums viņam noticis /adrese/, pie dzīvokļa /adrese/ apmēram ap plkst. 14.00 vai 16.00. Viņā un apsūdzētais dzīvojot abi mājas otrajā stāvā. No kāpņu telpas līdz dzīvokļiem starpā vēl esot citas durvis, kuras parasti ir atvērtas. Otrajā stāvā atrodas cietušā dzīvoklis, apsūdzētā un vēl trešais dzīvoklis. Viņš esot vēlējies doties pēc malkas un izgājis no dzīvokļa. Kad izgājis no dzīvokļa, tad apsūdzētais to esot dziedējis un arī iznācis no dzīvokļa. Attālums starp cietušā un apsūdzētā dzīvokļiem apmēram esot kādi 3 metri. Kad viņš izgājis mazajā koridorā, tad apsūdzētais viņam iesitis divas reizes. Pirms sitieniem, apsūdzētais viņam jautājis, vai viņš (cietušais) esot saimnieks, un pēc tam sekoja divi sitieni. Sitienus viņš nav redzējis, jo tas noticis ātri, bet pēc tiem viņš ir nokritis koridorā uz zemes, bet pēc tam ticis līdz savai istabai, kur viņam palicis slikti. Pēc sitieniem viņam no deguna tecējušās asinis un viss gaitenis bijis asinēs. Pēc tam viņam pazvanījis kaimiņš *(/pers. G/)*, kas nedzīvo viņa mājā, kuram viņš teicis, ka vajagot izsaukt ātro palīdzību, jo viņš nevarot paiet. Kaimiņš cietušais pazvanījis pēc kādām 3-4 minūtēm, kad viņš nokļuvis savā dzīvoklī. Kaimiņš zvanījis viņam, lai satiktos, jo pie kaimiņa cietušajam stāvēja vecas briketes. Kad viņš gājis laukā no dzīvokļa, viņš taisījies doties pēc briketēm. Viņš pats ātrajai palīdzībai neesot pazvanījis, jo tajā brīdī esot pazvanījis /pers. G/, bet ātrajai palīdzībai pazvanījusi kaimiņa /pers. G/ sieva, jo /pers. G/ viņai pazvanījis, lai izsauc ātro palīdzību. Vairāk /pers. G/ neesot nevienam lūdzis nekādu palīdzību. Apsūdzēto viņš pazīst apmēram 9 gadus. Viņam ar apsūdzēto neesot bijuši iepriekš konflikti, šis bijis vienīgais gadījums. Par to, ka /pers. A/ ir nodarījis viņam miesas bojājumus, viņš pastāstījis kaimiņam /pers. G/. /pers. G/ teicis, ka /pers. A/ viņam ir iesitis un ir vainīgs. Savukārt ārstiem viņš nav stāstījis, kur ieguvis savus miesas bojājumus. Ātrā palīdzība atbrauca ātri, apmēram pēc kādām 10-15 minūtēm. Tajā brīdī, pus stundas laikā starp sitienu un ātrās palīdzības atbraukšanu cietušais neesot lietojis alkoholu. Cietušais esot bijis skaidrā un nezinot

kāpēc ātrā palīdzība savā ziņojumā ierakstījusi, ka cietušais bijis stiprā alkohola reibumā, bet iespējams, ka iepriekšējā dienā ir lietojis alkoholu. Kad noticis notikums ārā bijis gaišs. Viņš ir saņēmis no Juridiskās palīdzības administrācijas kompensāciju 1075 EUR. Pēc notikušā viņš nav runājis ar kaimiņu /pers. A/ par notikušo. (*2021.gada 2.februāra tiesas sēdēs protokols, lietas 133, 134-139.lapa*)

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktu tika nolasītas cietušā /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2018.gada 16.janvārī, sniedzot informāciju iesnieguma protokolam, cietušais /pers. C/ liecināja, ka 2017.gada 27.oktobrī plkst.14.00 cietušā kaimiņš /pers. A/ ir viņam iesitis ar kulaku trīs reizes pa seju, kā rezultātā viņam tikuši nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi – kreisā augšžokļa dobuma priekšējā kaula lūzums, un ir nodarīts mantisks, morāls zaudējumus. Vēlas, lai par šo faktu tiktu uzsākts kriminālprocess un /pers. A/ tiktu saukts pie atbildības. Miesas bojājumi viņam nodarīti /adrese/ kāpņutelpā *(lietas 1.sējuma 2.lapa)*.

2018.gada 16.janvārī, būdams nopratināts cietušā statusā, /pers. C/ liecināja, ka 2017.gada 27.oktobrī ap plkst. 14.00 izgājis no sava dzīvokļa /adrese/ un kāpņu telpā otrajā stāvā cietušo gaidījis kaimiņš no dzīvokļa 17 vārdā /pers. A/, kurš sācis skaļi bļaut uz cietušo par to, ka cietušais it kā šķūni, kas atrodas sētā atdevis un ielaidis dzīvošanai bomžus, bet viņš nevienu neesot vedis. /pers. A/ pat neesot viņam ļāvis paskaidrot, kad ar kulaku divas reizes iesitis pa labās puses vaigu, augšžokļa rajonā, bet trešo reizi pa kreiso augšžokli. Cietušais ir nokritis uz grīdas, jo aiz viņa atradusies siena, pret kuru ir atsities ar muguru. Pēc sitieniem /pers. A/ izteicis draudus, ka viņš viņu saspārdīšot. Ieejot dzīvoklī zaudējis samaņu un nokritis istabā. Pēc kāda laika nākot pie samaņas pazvanījis kaimiņam /pers. G/, kurš viņam izsaucis ātro palīdzību. Pēc tam viņš aizvests uz /nosaukums/ slimnīcu, no kurienes uzreiz /adrese/ uz sejas ķirurģiju, jo bija konstatēts sejas kaulu lūzums. Viņam ir nodarīts materiālais zaudējums 150 EUR, čekus cietušais iesniegs vēlāk. Viņa personīgās mantas netika bojātas. Piesaka materiālās kompensācijas pieteikumu par summu 150 EUR. Viņam ir nodarīts materiālais un morālais zaudējumus, ko precizēs vēlāk *(lietas 1.sējuma 3.lapa)*.

2017.gada 2.oktobra iesniegumā /pers. C/ norādījis, ka 2017.gada 27.oktobrī pēc plkst. 14.00 cietušais izgājis no sava dzīvokļa /adrese/ un kāpņutelpā saticis savu kaimiņu /pers. A/, uzvārdu nezinot, viņš dzīvojot /adrese/. Kad viņš /pers. A/ saticis, viņš (/pers. A/) viņam uzjautājis "Kāpēc Tu atvedi bomžus manā šķūnī? (šķūnis atrodas /adrese/ pagalmā). Viņš /pers. A/ atbildējis, ka par to neko nezinot. Tiklīdz viņš /pers. A/ atbildējis, viņš esot viņam uzbrucis un trīs reizes ar labo roku iesitis cietušajam pa seju (kreisajā sejas daļā) un aizgājis uz savu dzīvokli. Cietušais izgājis uz ielas pie ieejas kāpņutelpā (/adrese/) un saticis savu kaimiņu /pers. G/, kurš dzīvo /adrese/. Ieraugot to, ka viņam tek asinis, kaimiņš izsaucis ātro palīdzību, kura pēc 10 min atbraukusi un nogādājusi viņu /nosaukums/ slimnīcā. Iesniegumam pievienojot izdrukas no slimnīcas uz 2 lapām (kopijas). Viņš lūdz saukt personu pie likumā paredzētas atbildības. Papildus vēlas norādīt, ka kaimiņš no /adrese/ ejot prom pateicis "Ja tebja zgnaju" *(lietas 1.sējuma 5.lapa)*.

2019.gada 9.decembrī, būdams papildus nopratināts cietušā statusā, /pers. C/ liecināja, ka 2017.gadā, precīzu datumu vairs neatceroties, bet dienas divas - trīs pirms tam, kad viņu piekāvis viņa kaimiņš /pers. A/, kuram uzvārdu neatceroties, bet varēšot viņu atpazīt, viņš savas mājas pagalmā saticis viņam pazīstamus bezpajumtniekus, kuri interesējās par vienu šķūni pagalmā, šķūnis bija šausmīgā stāvoklī un to neviens nav lietojis. Viņš pat nezinājis vai tajā kaut kas bija un kam tas piederot, bezpajumtnieki viņam jautājuši, kam tas šķūnis, bet viņš atbildējis, ka nezinot, ka tas nevienam nepiederot, atmetis ar roku un aizgājis. Pēc tam pēc dažām dienām viņam kāpņu telpā uzbrucis kaimiņš no /adrese/, /pers. A/, kurš viņam krievu valodā pateicis "Ti čto tut hozain, čo ti tut komanduješ sarajami" un iesitis viņam pa seju divas reizes ar dūri, ar vienas rokas dūri, kuru cietušais neatceroties pa vienu sejas pusi, bet ar otras rokas dūri, kuru neatceroties pa otru sejas pusi. Viņš nokritis kāpņu telpā uz grīdas, pēc tā /pers. A/ iegājis savā dzīvoklī. Dodoties uz to /pers. A/ viņam krievu valodā pateicis "ja tebja zgnaju". Viņš piecēlies no grīdas un devies uz savu dzīvokli, kur istabā nokritis uz grīdas, samaņu nav zaudējis, vienkārši palikusi slikta dūša, nebijis spēka, piecelties nevarējis, un piezvanījis savam draugam /pers. G/, lai viņš izsauc ātro palīdzību, jo viņš bijis piekauts. /pers. G/ atskrējis pie viņa uz dzīvokli, bet, tā kā viņam bija jauns telefons, viņš nemācējis izsaukt ātro palīdzību un piezvanīja kaimiņienei /pers. P/, palūdzis viņai izsaukt ātro palīdzību. Tad /pers. G/ piecēlis viņu un viņi devušies laukā no dzīvokļa. /pers. G/ viņu apsēdinājis pie mājas kāpņu telpas un viņi gaidīja ātro palīdzību. Uz ielas /pers. G/ palūdzis garām gājējai izsaukt ātro palīdzību no viņa mobilā telefona. Kad /pers. G/ sazvanīja ātro palīdzību, viņam atbildēja, ka tā jau ir izsaukta. Pēc tā viņu pašu nogādāja uz slimnīcu. Viņš ir saņēmis no valsts – Juridiskās palīdzības administrācijas – kompensāciju 1075 EUR apmērā, tāpēc materiālo kompensāciju nepiesakot, kā arī nepiesakot morālo kaitējumu, jo apmierinot saņemtā kompensācija no valsts un tā sedz visus cietušajam nodarītos kaitējumus. Viņš vēlas, lai /pers. A/ tiktu saukts pie atbildības likumā noteiktā kārtībā par viņam nodarītajiem miesas bojājumiem. Sīkāk notikušā apstākļus vairs neatceroties ir pagājis ilgs laiks, proti, gads. /pers. A/ viņu sitis tikai kāpņu telpā, viņa dzīvoklī negāja. To kā /pers. A/ cietušo sit neviens neredzēja, kāpņu telpā viņi bija divatā *(lietas 1.sējuma 64.lapa)*.

2019.gada 9.decembra protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām cietušais /pers. C/ norādījis, uz foto Nr.1 un liecināja, ka tas ir kaimiņš no /adrese/, /pers. A/, kurš nodarījis miesas bojājumus, cietušais atpazinis pēc sejas formas, acīm, deguna, pēc sejas kopējā vizuālā izskata. *(lietas 1.sējuma 65. – 66.lapas)*.

2020.gada 6.martā, būdams papildus nopratināts cietušā statusā, /pers. C/ liecināja, ka savas iepriekš kriminālprocesā sniegtās liecības uzturot pilnā apmērā. 2017.gada 27.oktobrī ap plkst.16.00 viņš gājis ārā no sava dzīvokļa, kas atrodas /adrese/, 2.kāpņu telpā, lai dotos pakaļ malkai. Viņa dzīvoklis atrodas ēkas otrajā stāvā. Tikko bija izgājis ārā no sava dzīvokļa, no sava dzīvokļa nācis ārā viņa kaimiņš /pers. A/, kurš dzīvo pēc adreses /adrese/, 2.kāpņu telpā. /pers. A/ dzīvoklis /adrese/ atrodas pretim viņa dzīvoklim /adrese/. Iznācis ārā no dzīvokļa /pers. A/ cietušajam krievu valodā teica: "Ko tu tēlo šķūnīša saimnieku?" Uz /pers. A/ teikto viņš neko nepaspējis atbildēt. Pēc tam, kad /pers. A/ pateicis minēto frāzi, viņš, vairāk neko nesacīdams, ar labās rokas dūri iesita cietušajam pa kreiso vaigu un ar kreisās rokas dūri /pers. A/ iesitis viņam pa labo vaigu. /pers. A/ sitieni arī trāpījuši pa viņa degunu. Pēc saņemtajiem sitieniem viņš nokritis koridorā uz zemes. No deguna tecējušas asinis. Pēc tam /pers. A/ krievu valodā cietušajam teicis: "Ja ķibje zgnaju". Minēto sacīto cietušais sapratis sekojoši: "Es Tevi piebeigšu". Pēc tam, /pers. A/ iegājis savā dzīvoklī. Kad /pers. A/ bija iegājis savā dzīvoklī, viņš ierāpojis savā dzīvoklī, jo uz reiz nevarējis piecelties, tāpēc savā dzīvoklī iekļuvis tikai rāpus. Tikko viņš bija nokļuvis savā dzīvoklī, tad no sava mobilā telefona uzreiz zvanījis savam draugam /pers. G/. Telefona sarunas laikā /pers. G/ viņš teicis, ka kaimiņš viņu piekāvis, tāpēc nepieciešams izsaukt ātro palīdzību. /pers. G/ izsaukt ātro palīdzību nevarēja, tāpēc palūdza to izsaukt savai sievai /pers. P/, kura to arī izdarīja. Pēc tam viņš ar /pers. G/ izgāja uz ielas, lai gaidītu ātro palīdzību. Ātrā palīdzība atbrauca aptuveni pus stundas laikā pēc tam, kad /pers. A/ cietušajam bija iesitis. Iepriekšējā liecībā viņš sajaucis laiku, kad /pers. A/ viņam iesitis, liecinot, ka tas noticis plkst.14.00. Patiesībā /pers. A/ viņam iesita ap plkst.16.00. /pers. A/ cietušajam nevarēja iesist ap plkst.14.00, jo ātrā palīdzība tika izsaukta ap plkst.16.30. Dienā, kad /pers. A/ viņam iesita, alkoholu nebija lietojis. Par to, ka /pers. A/ iesita, viņš liecinājis jau no paša sākuma. /pers. G/ viņš uz reiz izstāstīja, ka viņam sita tieši kaimiņš no /adrese/. Kaitējuma kompensāciju par nodarītiem miesas bojājumiem viņš jau saņēmis no valsts, tāpēc šajā kriminālprocesā to nepiesaka *(lietas 1.sējuma 101.lapa)*.

[4.2] No tiesas sēdē liecinieka /pers. G/ liecinātā izriet, ka viņš pazvanījis kaimiņam *(cietušajam)*, jo viņiem bijis jābrauc makšķerēt. Kaimiņš neiznāca, tāpēc viņš viņam esot pārzvanījis un kaimiņš pateicis, ka nevarot piecelties. Kad viņš atnācis pie cietušā uz mājām, tad durvis bijušas vaļā un viss bijis asinīs. Asinīs bijuši arī visi zobi. Viņš kaimiņu izvedis uz ielas, jo ātro palīdzību no dzīvokļa izsaukt esot dārgāk. Kad izgājuši laukā uz ielas, zvanījis uz 03, bet tur neviens nav atbildējis. Tad pazvanījis sievai, lai viņa izsauc ātro palīdzību, ko viņa arī izdarīja. Pēc tam otro reizi izsaucis ātro palīdzību, bet tā jau bija izbraukusi. Tad atbrauca ātrā palīdzība un paņēma kaimiņu uz slimnīcu uz /nosaukums/. Pēc tam viņš piezvanījis savai sievai un izstāstījis par šo gadījumu. Viņš neesot zinājis kā izsaukt ātro palīdzību. Kad iznākuši ar kaimiņu uz ielas, tad tur arī sēdējuši. Viņš cietušajam teicis, ka vajagot izsaukt arī policiju, bet cietušais atbildējis, ka pats pēc tam tikšot galā. Cietušais viņam teicis, ka kaimiņš no /adrese/ esot piekāvis, it kā par to,

ka cietušais bijis pateicis bomžiem, ka visu varot ņemt no šķūņa. Viņa sieva ir /pers. P/. Kad noticis notikums vairāk neatceras. Domājot, ka tas bijis no rīta, bet precīzi neatceroties, varbūt tas bijis 9 vai 10 no rīta. Atrās palīdzības ziņojumā ir rakstīts, cikos tas bija. un kad tika izsaukta ātrā palīdzība. Ātrā palīdzība atbrauca ātri. Varbūt kādas 10 minūtes viņš nācis lejā ar cietušo pa kāpnēm. Kad cietušajam tika nodarīti miesas bojājumi, tad viņi abi esot plānojuši kaut kur braukt. Makšķerēšanas braucienu ar cietušo esot sarunājuši notikuma dienas rītā kā parasti. Gatavojās braukt makšķerēt kā parasti uz Daugavu. Notikuma dienā, kad pazvanījis cietušajam, tad cietušais atbildējis pa telefonu, ka nevarot piecelties, jo kaimiņš no /adrese/ viņu ir piekāvis. Tad viņš no sākuma gāja klauvēties pie /adrese/ durvīm, bet tur neviens neesot atvēris durvis. Sarunas pa telefonu laikā cietušais nav lūdzis viņu nākt pie viņa, un viņš nedzīvo tajā pašā mājā, kur dzīvo cietušais. Pēc sarunas pa telefonu ar cietušo viņš uz reiz aizgājis pie cietušā un dzīvokļa durvis bijušas vaļā. Tajā brīdi, kad iegājis pie cietušā, tad cietušais slaucījis sev seju sēdus pozīcijā. Uz grīdas mētājās zobi, bijis daudz asiņu. Tad viņš uzvilcis cietušajam jaku un abi izgājuši uz ielas izsaukt ātro palīdzību. Kad ar cietušo izgājuši uz ielas, tad viņš ir centies sastādīt ātrās palīdzības numuru, bet viņam neviens neesot atbildējis, jo viņam bijis jauns telefons un viņš nemācējis to izdarīt. Tad viņš pazvanījis sievai, lai izsauc ātro palīdzību un pateicis, ka /pers. C/ ir piekauts un viņi stāvot pie /adrese/. Pirmā ātrajai palīdzībai pazvanīja un to izsauca sieva, bet pēc tam zvanījis viņš pats. Kad sazvanījis ātro palīdzību, tad viņam atbildēja, ka tā jau ir izbraukusi. Kad sieva izsauca ātro palīdzību, tad viņa devusies pie viņa un cietušā. Otrajā reizē, kad zvanījis ātrajai palīdzībai, tas esot sanācis, jo palīdzējusi viena meitene, kas bijusi uz ielas. Kad viņš ieradies pie cietušā, tad neesot bijušas nekādas pazīmes, ka cietušais varētu būt alkohola reibumā. Kad precīzi noticis notikumus, precīzu laiku nevarot nosaukt. Pie cietušā dzīvokļa neesot redzējis asins pēdas, tās ir redzējis tikai koridorā un istabā. Notikuma dienā viņš ir zvanījis cietušajam. (*2021.gada 2.februāra tiesas sēdēs protokols, lietas 133, 134-139.lapa*)

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. G/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2019.gada 9.decembrī, būdams nopratināts liecinieka statusā, /pers. G/ liecināja, ka pazīst /pers. C/ kādus 20 gadus. Viņi dzīvojot netālu viens no otra /adrese/, draudzējoties ilgus gadus. 2017.gadā, bet neatceras tieši kad, ne datumu, ne mēnesi, viņam pa dienu piezvanījis /pers. C/ un palūdzis atnākt pie viņa uz dzīvokli un palūdzis viņu piecelt no grīdas, jo /pers. C/ to nevarēja izdarīt, jo /pers. C/ piekāvis čigāns no /adrese/. Viņš atnācis pie /pers. C/, kad kāpis augšā pa kāpnēm uz /pers. C/ dzīvokli, pamanījis, ka kāpņu telpā pie /pers. C/ durvīm ir asinis un pēdas veda uz /pers. C/ dzīvokli. /pers. C/ dzīvokļa durvis bija vaļā, viņš iegājis iekšā un ieraudzījis, ka /pers. C/ guļ istabā uz grīdas. /pers. C/ viss bijis asinīs, uz grīdas mētājās viņa zobu protēzes. Viņš nezinot, kur tieši /pers. C/ tika sists – kāpņu telpā vai dzīvoklī, to /pers. C/ nav precizējis. Viņš mēģinājis izsaukt ātro palīdzību, bet tā kā viņam tas nav sanācis, jo bija jauns telefons un īsti neprata ar to rīkoties, viņš piezvanījis kaimiņienei /pers. H/ un palūdzis izsaukt ātro palīdzību uz /pers. C/ adresi, jo /pers. C/ ir piekauts. Pēc tam viņš piecēlis /pers. C/ un izvedis laukā no dzīvokļa. Viņš ar /pers. C/ nogājuši lejā, tad apsēdinājis /pers. C/ uz kāpnēm pie kāpņu telpas un ar /pers. C/ gaidījuši ātro palīdzību. Garāmgājējai, kura gāja gar māju, viņš palūdzis palīdzēt viņam izsaukt ātro palīdzību, bet, to sazvanot, nosaucis adresi un ātrās palīdzības dispičere atbildējusi, ka ātrā palīdzība jau ir nosūtīta uz /pers. C/ adresi. Pa to laiku pienākusi /pers. H/ un teikusi, ka jau ir izsaukusi ātro palīdzību. Kas dzīvo /adrese/, /pers. C/ mājā nezinot, nav redzējis tā dzīvokļa iemītnieku. Dzirdējis par tādu /pers. A/ nav, neko šis vārds neizsakot. /pers. C/ viņam teicis, ka kaimiņš /pers. C/ esot uzbraucis un piekāvis par to, ka /pers. C/ ir ļāvis ņemt mantas no šķūņiem pagalmā, precīzi neatceras, kāds bija konteksts, bet runa gājusi par šķūņiem, kurš kaimiņš /pers. C/ piekāvis – nezinot. /pers. C/ vārdu nav minējis, viņš tikai atceras, ka /pers. C/ teicis čigāns no /adrese/. Piekaušanas brīdi viņs nav redzējis, klāt nav bijis. Sīkāk neko pastāstīt nevarot, jo joprojām vēl nevarot saprast, kurš bija tas kaimiņš, kurš piekāvis /pers. C/, par šo gadījumu ar /pers. C/ vairāk nav runājuši *(lietas 1.sējuma 58.lapa)*.

[4.3] No liecinieces /pers. P/ tiesas sēdē liecinātā izriet, ka viņa pazīst cietušo /pers. C/, kurš bija kaimiņš no citas mājas un dažreiz nācis pie viņas ar vīru ciemos. Viņai pazvanījis vīrs un lūdzis izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību, jo /pers. C/ esot piekauts. Pēc vīra lūguma viņa tad arī ir izsaukusi neatliekamo medicīnisko palīdzību. Tas varētu būt bijis 2017.gada 27.oktobrī, bet šobrīd vairs precīzu datumu neatceras. Pēc tam viņa izgājusi ārā tur, kur stāvējusi neatliekamās medicīniskā palīdzības mašīna un pajautājusi, uz kurieni /pers. C/ vedīs, bet viņai nav zinājuši atbildēt. (*2022.gada 22.septembra tiesas sēdēs protokols, lietas 213, 214.-222.lapa*)

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. P/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2020.gada 12.jūnijā nopratināta liecinieka statusā, /pers. H/ liecināja, ka viņa neatceras ne datumu, ne gadu, kad viņai piezvanījis vīrs /pers. G/ un palūdza izsaukt ātro medicīnisko palīdzību uz /pers. C/ vārda, jo /pers. C/ bijis piekauts. Pats /pers. G/ to nav varējis izsaukt ātro palīdzību, jo viņam bija jauns telefons, ar kuru viņš īsti neprata rīkoties. Viņa izsaukusi ātro medicīnisko palīdzību un devusies savās gaitās laukā no mājas, kur uz /adrese/ satikusi /pers. G/ un pamanījusi sēžam uz kāpnēm pie mājas /pers. C/, kurš bijis asinīs. Uzreiz piebraukusi ātrā palīdzība. Sīkāk par notikušo nezinot, jo nav bijusi klāt, kad /pers. C/ nodarīti miesas bojājumi un kurš tos viņam nodarījis viņa nezinot. Vēlāk esot uzzinājusi, ka /pers. C/ miesas bojājumus nodarījis kaimiņš, bet kurš tieši –nezina, jo nepazīstot /pers. C/ kaimiņus. Viņa zinot /pers. C/ kopš 2017.gada, viņš parasti pie viņas ar vīru nāk ciemos. Viņi dzīvojot /adrese/ dažādās mājās. (*lietas 104.lapa)*

[4.4] No liecinieces /pers. AG/ tiesas sēdē liecinātā izriet, ka viņa dzīvo /adrese/. Viņas dzīvoklis atrodas vienā kāpņu telpā ar cietušā /pers. C/ dzīvokli. Pēc tam, kad /pers. C/ jau bija izrakstīts no slimnīcas, viņš viņai pastāstīja, ka viņu bija piekāvis kaimiņš /pers. A/ un viņam vaigā ievietota titāna plāksnīte. Pati viņa notikuma brīdī mājās nebija un par notikušo ir uzzinājusi no /pers. C/ vārdiem. Precīzu notikuma datumu viņa vairs neatceras, bet ar /pers. C/ runājusi uzreiz pēc slimnīcas. Tāpat viņa arī pazīs kaimiņu /pers. A/, jo viņu m\aja nav liela un kaimiņu nav daudz. (*2022.gada 22.septembra tiesas sēdēs protokols, lietas 213, 214.-222.lapa*)

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. AG/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2020.gada 12.jūnijā nopratināta liecinieka statusā, /pers. AG/ liecināja, ka par notikumu neko īsti nevarot pastāstīt, jo nav neko redzējusi vai dzirdējusi. Tikai pēc kāda laika, viņas kaimiņš /pers. C/ viņai pastāstījis, ka viņš bijis slimnīcā, kur viņam sejā ielika titāna plāksnīti, jo viņu piekāvis kaimiņš, bet viņa nezinot kurš. Varbūt /pers. C/ to viņai bija teicis, bet viņa neatceras. Par notikušo nekādas baumas neesot dzirdējusi, jo ar kaimiņiem nekontaktējas, tāpēc nevarot pateikt, kad norisinājās notikumi ar /pers. C/ piekaušanu. (*lietas 105.lapa)*

No eksperta /pers. AA/ tiesas sēdē liecinātā izriet, ka 2017.gada 12.decembra dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzi /numurs/ un 2018.gada 22.maija dzīvas personas papildus tiesu medicīniskās ekspertīzi /numurs/. Norādīja, ir grūti iedomāties situāciju, ka personai, kura ir kritusi no sava augstuma vai arī pa trepēm, varētu rasties tādi miesas bojājumi, kādi tika konstatēti cietušajam /pers. C/. Šādu miesas bojājumus iegūt var ar traumējošu spēku, kāds ir sitienam ar dūri. Savukārt, ja persona ir kritusi, tai skaitā arī pa trepēm, tad miesas bojājumi būtu nobrāzumu veidā. Veicot ekspertīzi viņš pamatojas uz medicīniskiem dokumentiem un, ja persona ir ieradusies uz ekspertīzi, uzklausa arī personas stāstīto. (*2022.gada 22.septembra tiesas sēdēs protokols, lietas 213, 214.-222.lapa*)

[5] Bez minētā, apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pilnībā pierādīta ar šādiem dokumentāliem pierādījumiem:

No 2017.gada 10.oktobra telefonogrammas izriet, ka 2017.gada 10.oktobrī neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde uz /nosaukums/ slimnīcu nogādāja cietušo /pers. C/ ar diagnozi – galvas smadzeņu satricinājums, deguna kaula lūzums, kreisās acs sasitums. Cietušais pārvietots uz /adrese/. Neatliekamo medicīnisko palīdzību izsaukusi /pers. P/. Piekāvis vīrs 2017.gada 9.oktobrī. Kā traumas gūšanas apstākļi norādīti, ka cietušo personu iespējams piekāvis kaimiņš. (*lietas 1.sējuma 4.lapa*)

No 2017.gada 12.decembra dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma Nr.30-2905 izriet, ka ekspertīze veikta

/pers. C/, kuram ekspertīzē ir konstatēti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar kreisās acs ābola sasitumu, asinsizplūdumu kreisās acs plakstiņos, kreisās acs konjunktīvā, šķembaini kreisā augšžokļa dobuma priekšējās, ārējās un augšējās sieniņas lūzumi. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2017.gada 27.oktobrī cietu trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, lēmumā un medicīnas dokumentos un cietušā uzrādītos apstākļos, un pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. (*lietas 1.sējuma 7.-8.lapa*)

No 2018.gada 22.maija dzīvas personas papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma Nr.13-1271 izriet, ka ekspertīze veikta /pers. C/. Ekspertīzē secināts, ka ņemot vērā /pers. C/ konstatēto miesas bojājumu lokalizāciju un raksturu, maz ticams, ka cietušais esošos miesa bojājumus varēja iegūt, krītot no sava augstuma un atsitoties pret cietu, trulu priekšmetu (kāpnēm, kāpņu telpas grīdu – betona, akmens), alkohola reibumā. Ar vislielāko varbūtību minētie miesas bojājumi ir radušies tiešu traumatisku iedarbību rezultātā, piemēram, sitienu vai spērienu. (*lietas 1.sējuma 34.lapa*)

No 2017.gada 29.oktobra administratīvā pārkāpuma vietas protokola un tā pielikuma izriet, ka pie cietušā /pers. C/ dzīvokļa /adrese/ ir konstatētas asins pēdas. (*lietas 1.sējuma 9.-11.lapa*)

No izraksta no stacionārā pacienta medicīniskās kartes izriet, ka /nosaukums/ /pers. C/ veikta operācija, lai veiktu kreisā vaiga kaula prepozīciju ar Limberga āķi un osteosintēzi orbītas laterālajā malā ar vienu mikroplāksni. Traumu pacients guvis 2017.gada 27.oktobrī, kad pazīstams cilvēks iesitis pa seju. *(lietas 1.sējuma 15.lapa)*

No Diagnostikās radioloģijas institūta sniegtās informācijas izriet, ka /pers. C/ izmeklēts 2017.gada 27.oktobrī un konstatēts šķembains kreisā augšžokļa dobuma priekšējās, laterālās un augšējās sieniņas lūzums ar dislokācijām. *(lietas 1.sējuma 16.lapa)*.

No izraksta no stacionārā pacienta medicīniskās kartes izriet, ka /nosaukums/ neatliekamās palīdzības centrā /pers. C/ iestājies 27.oktobrī un konstatēts šķembains kreisā augšžokļa dobuma priekšējās, laterālās un augšējās sieniņas lūzums ar dislokācijām, pacients stāsta ka esot piekauts. *(lietas 1.sējuma 17.lapa)*

No Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektroniskās kartes Nr.20171027-1189 izriet, ka /pers. C/ kā pacientam 2017.gada 27.oktobrī plkst.16.36 izsaukta Neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde, kas pie /pers. C/ ir ieradusies plkst.16.42 un konstatējusi sasituma pēdas uz sejas. *(lietas 1.sējuma 20-22.lapa)*

No Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektroniskās kartes Nr.20171027-16889 izriet, ka /pers. C/ pēc piekaušanas kā pacients 2017.gada 27.oktobrī plkst.22.19 no /nosaukums/ slimnīcas pārvests uz Valsts zobārstniecības un sejas ķirurģijas centru /adrese/, jo konstatēti galvaskausa un sejas kaulu lūzumi. *(lietas 1.sējuma 22-24.lapa)*

No SIA "/nosaukums/" 2020.gada 10.janvārī sniegtās informācijas izriet, ka /pers. A/ laika periodā no 2012.gada 13.augusta līdz 2018.gada 7.februārim strādāja SIA "/nosaukums/" par /amats/. Viņam bija noteikts normāls darba laiks – 40stundas nedēļā, ar darba laiku no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.08.30 līdz plkst.17.15, piektdienā no plkst.08.30 līdz plkst.16.00. darba pienākumus /pers. A/ pildījis atbilstoši dotajam darba uzdevumam un noteiktajā termiņā. *(lietas 1.sējuma 75.lapa)*

[6] Tiesa krimināllietā esošos pierādījumus vērtē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124. un 128.panta otrajā daļā noteikto, ka to, cik ticams ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, taču tiesa ievēro arī šī panta trešajā daļā noteikto, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem, kā arī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129. un 130.panta prasībām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie krimināatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta noteikumiem kriminālprocesā pierādāma noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, ko veido četri obligāti elementi – objekts, subjekts, objektīvā puse un subjektīvā puse.

Tiesa uzskata, ka minētie pierādījumi ir pieļaujami, savstarpēji atbilstoši, tādēļ ticami un pietiekami apsūdzētā /pers. A/ vainas pierādīšanai.

Noziedzīga nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (*skat. U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 26.lpp., 27.lpp*).

Tikai tajā gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma juridiskajām pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka izdarīts attiecīgs noziedzīgs nodarījums.

Tādejādi, lai pareizi kvalificētu konkrēto noziedzīgo nodarījumu, vispirms ir jānoskaidro šī noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, jo īpaši tie, kuriem ir nozīme noziedzīgā nodarījuma kvalificēšanā. Tās ir pazīmes, kas raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma obligātos četrus elementus – noziedzīgā nodarījuma objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi. Šo faktisko pazīmju kopums, kas raksturo reālajā dzīvē notikušo noziedzīgo nodarījumu, ir nodarījuma kvalifikācijas faktiskais pamats.

Noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju veic noteiktā secībā, vispirms noskaidrojot noziedzīgā nodarījuma objektīvo pazīmju (objekta un objektīvās puses) un pēc tam subjektīvo pazīmju (subjekta un subjektīvās puses) sakritību ar Krimināllikumā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva atbilstošajām pazīmēm. Ja kaut vai pēc vienas pazīmes tāda sakritība netiek konstatēta, personas nodarījumā nav konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva, un līdz ar to nav arī pamata tās saukšanai pie krimināatbildības (*skat. V.Liholaja Noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija: Likums. Teorija. Prakse – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2007, 22.lpp.*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.panta pirmo daļu, pierādījumi kriminālprocesā ir jebkuras likumā paredzētā kārtībā iegūtas un noteiktā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus kriminālprocesā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131.panta pirmajai un otrajai daļai, par pierādījumu kriminālprocesā var būt ziņas par faktiem, ko savā liecībā pratināšanas vai aptaujas laikā sniedz persona par kriminālprocesā pierādāmajiem apstākļiem un ar tiem saistītajiem faktiem un palīgfaktiem, kā arī personas pašas uzrakstīts un parakstīts paskaidrojums par konkrētajiem faktiem vai apstākļiem.

Tiesa, izvērtējot tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā, ir pilnībā pierādīta un apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ darbībās konstatējamas visas Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

[6.1] No /pers. C/ liecībām skaidri izriet, ka apsūdzētais /pers. A/ 2017.gada 27.oktobrī ap plkst. 16.00, atrodoties pie /pers. C/ dzīvokļa /adrese/, divas reizes ar dūrēm iesita /pers. C/ pa galvu, nodarot viņam miesas bojājumus, bet no 2019.gada 9.decembra protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka cietušais /pers. C/ norādījis, uz foto Nr.1 (/pers. A/) un liecinājis, ka tas ir viņa kaimiņš no /adrese/, /pers. A/, kurš viņam nodarījis miesas bojājumus. /pers. A/ viņš atpazinis pēc sejas formas, acīm, deguna, pēc sejas kopējā vizuālā izskata. Cietušā liecības apstiprina liecinieka 2019.gada 9.decembra protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām cietušais /pers. C/ norādīja, uz foto Nr.1 un liecināja, ka tas ir kaimiņš no /adrese/, /pers. A/, kurš nodarījis miesas bojājumus. Cietušais /pers. C/ atpazinis /pers. A/ pēc sejas formas, acīm, deguna,

pēc sejas kopējā vizuālā izskata.

Atbilstoši administratīvā pārkāpumu vietas apskates protokolam pie cietušā /pers. C/ dzīves vietas dzīvokļa /adrese/, tika konstatētas asins pēdas. Minētais apstiprina cietušā /pers. C/ liecināto, ka pēc /pers. A/ sitienu izdarīšanas /pers. C/ pa degunu sāka tecēt asinis. Līdz ar to notikumu vietā konstatētās asinis apstiprina cietušā /pers. C/ liecināto, ka viņam miesas bojājumi tika nodarīti viņa dzīvesvietā /adrese/, kāpņu telpas Nr.2 otrā stāva koridorā pie viņa un /pers. A/ dzīvokļu durvīm.

Savukārt no liecinieka /pers. G/ liecinātā skaidri izriet, ka neilgi pēc tam, kad /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi, viņam ar /pers. C/ bija telefoniska saruna, kuras laikā /pers. C/ /pers. G/ lūdzis palīdzēt viņam piecelties no grīdas, kā arī /pers. C/ uzreiz pēc notikuma viņam teica, ka miesas bojājumus viņam nodarīja kaimiņš no dzīvokļa /adrese/ ar iesauku /iesauka/, proti, /pers. A/.

Savukārt atbilstoši izrakstam no stacionārā pacienta medicīniskās kartes, cietušais /pers. C/ ārstiem ir norādījis, ka miesas bojājumus guvis dēļ tā, ka pazīstams cilvēks viņam iesita pa seju.

Tāpat cietušā liecības apstiprina arī liecinieces /pers. P/ liecinātais, ka /pers. C/ miesas bojājumus nodarījis tieši kaimiņš, un liecinieces /pers. AG/ liecinātais, ka uzreiz pēc izrakstīšanas no slimnīcas /pers. C/ viņai pastāstījis, ka miesas bojājumus nodarīja tieši kaimiņš /pers. A/.

[6.2] Saskaņā ar Dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu /numurs/ ekspertīzē secināts, ka /pers. C/ 2017.gada 27.oktobrī nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, proti, pierādās miesas bojājumu smagums un miesas bojājumu rašanās laiks, un tieši, ka /pers. A/ sitienu rezultātā /pers. C/ tika nodarīts sejas sasitums ar kreisās acs ābola sasitumu, asinsizplūdumu kreisās acs plakstiņos, kreisās acs konjunktīvā, šķembaini kreisā augšžokļa dobuma priekšējās, ārējās un augšējās sieniņas lūzumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. Savukārt atbilstoši Dzīvas personas papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumam /numurs/, secināms, ka /pers. C/ konstatēto miesas bojājumu lokalizācija un raksturs, norāda uz to, ka /pers. C/ miesas bojājumus nevarēja gūt krītot no sava augstuma un atsitoties pret cietu, trulu priekšmetu, bet gan ar vislielāko varbūtību tie /pers. C/ radušies tiešas traumatiskas iedarbības rezultātā, piemēram, sitienu rezultātā. To arī tiesas sēdē apliecināja vecākais tiesu medicīnas /amats/ /pers. AA/, kurš liecināja, ka /pers. C/ nodarītie miesas bojājumi radušies tiešu traumatisku iedarbību rezultātā, piemēram, ar sitienu ar dūri un šādi cietušajam nodarītie miesas bojājumi nevarēja rasties personai krītot no sava augstuma, jo tad miesas bojājumu raksturs būtu savādāks, proti, būtu nobrāzumi.

[6.3] Lai arī apsūdzētais /pers. A/ neatzīst, ka būtu sitis cietušajam /pers. C/, tomēr no viņa pirmstiesas izmeklēšanā un tiesā sniegtajām liecībām izriet, ka notikuma dienā apsūdzētajam ar /pers. C/ bija konflikts. Tāpat izmeklēšanā ir noskaidrots /pers. C/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma motīvs, proti, dusmas uz cietušo par to, ka viņš atļaujot citām personām iekļūt dzīvojamās mājas šķūnī, kas atrodas blakus ēkai /adrese/, un atļauj no turienes citām personām ņemt /pers. A/ piederošus celtniecības materiālus - lietotas caurules, kā arī dusmas par to, ka /pers. C/ savas dabiskās vajadzības kārto dzīvojamās ēkas koridorā un, ka /pers. C/, iespējams, vainojams šķūņa dedzināšanā.

[7] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīts, ka minētos vidēja smaguma miesas bojājumus /pers. C/ 2017.gada 27.oktobrī nodarīja /pers. A/, iesitot /pers. C/ pa galvu vienu reizi ar labās rokas dūri un vienu reizi ar kreisās rokas dūri. Tiesa atzīst, ka /pers. C/ vidēja smaguma miesas bojājumi ir iestājušies /pers. A/ izdarīto sitienu rezultātā un tiešā cēloņsakarībā.

Atbilstoši juridiskajā literatūrā norādītajam skaidrojumam, ja vainīgais ir paredzējis konkrētas smaguma pakāpes miesas bojājumu nodarīšanu, vēlējies to iestāšanos un tie ir faktiski nodarīti, nodarījumu raksturo tiešs nodoms. Savukārt miesas bojājumi kvalificējami kā izdarīti ar netiešu nodomu, ja vainīgais paredzējis konkrētas smaguma pakāpes miesas bojājumu nodarīšanu un apzināti pieļāvis šādu seku iestāšanos (vainīgā apziņā sekas nav konkretizētas un tiek pieļauta iespēja nodarīt jebkura smaguma miesas bojājumus), šādā gadījumā atbildība iestājas par faktiski nodarīto miesas bojājumu (*U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināltiesības. Vispārīgā un sevišķā daļa. Rīga; Tiesu namu aģentūra, 1999, 181. lpp*).

Tiesa uzskata par pilnībā pierādītu, ka /pers. A/ rīcība bija vērsta tieši pret cietušo /pers. C/ un apsūdzētā darbības – nodarīt /pers. C/ miesas bojājumus – sejas sasitumu ar kreisās acs ābola sasitumu, asinsizplūdumu kreisās acs plakstiņos, kreisās acs konjunktīvā, šķembaini kreisā augšžokļa dobuma priekšējās, ārējās un augšējās sieniņas lūzumus –, bija apzinātas, tīšas un mērķtiecīgas. Apsūdzētais bija dusmīgs uz cietušo un tādēļ apsūdzētais izdarīja divus sitienus pa cietušā galvu, nodarot nodarīja cietušajam miesas bojājumus. Tādējādi tiesa atzīst, ka apsūdzētā nodoms attiecībā pret darbības sekām bija nekonkretizēts, tomēr tas neatbrīvo /pers. A/ atbildības par faktiski cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem, kas ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. A/ tīšajām darbībām, kas vērstas pret cietušā veselību.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ vidēja smaguma miesas bojājumus /pers. C/ ir nodarījis ar netiešu nodomu, jo tiesai nav šaubu, ka /pers. A/ varēja paredzēt, ka viņa sitienu rezultātā cietušais iegūs miesas bojājumus un apzināti pieļāva, ka sitieni var izraisīt miesas bojājumus cietušajam.

Apsūdzētais /pers. A/ ir pilngadīga persona, kas atzīstama par pieskaitāmu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā.

[8] Izvērtējot visus prokurora iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka visi norādītie pierādījumi par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem ir savstarpēji saistīti, tie papildina viens otru.

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 129.pantu atzīst, ka visi lietā esošie pierādījumi, uz kuriem tiesa pamatojas, ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu. Vienlaikus tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.pantu secina, ka visas šajā kriminālprocesa gaitā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, jo tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tiesai nerodas šaubas par tām.

Tādējādi, izvērtējusi lietā savāktos un pārbaudītos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ celtā apsūdzība pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ir pilnībā pierādīta un apsūdzētā darbību kvalifikācija ir pareiza. Ievērojot minēto, apsūdzētā /pers. A/ vaina ir pierādīta un viņš sodāms par Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

[9] Nosakot sodu, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piektās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā klasificējams kā mazāk smags noziegums. Atbilstoši Krimināllikuma 9.pantam noziedzīgais nodarījums izdarīts tīši ar netiešu nodomu.

Izdarītais noziegums pēc sava rakstura bija vērsts pret cietušā /pers. C/ veselību, kas ir miesas bojājumi – sejas sasitums ar kreisās acs ābola sasitumu, asinsizplūdumi kreisās acs plakstiņos un kreisās acs konjunktīvā, šķembaini kreisā augšžokļa dobuma sieniņu lūzumi. Ar noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam ir nodarīts vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti, kā arī nav konstatēti /pers. A/ atbildību pastiprinoši apstākļi atbilstoši Krimināllikuma 48.pantam.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, ar vidējo speciālo izglītību – /amats/, agrāk nav bijis sodīts, norādītā darba vieta ir /nosaukums/ un saņem darba algu 600 EUR, pēc nodokļa nomaksas. viņam ir vidējā speciālā izglītība, viņš ir precējies, apgādībā personu nav. Veselības stāvoklis esot labs, invaliditātes nav noteiktas.

Par Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu (*likuma redakcijā līdz 2018.gada 1.janvārim*) soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Par Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu (*likuma redakcijā no 2020.gada 1.janvāra*) soda ar brīvības

atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 24.punktam soda veida — piespiedu darbs — jaunais nosaukums "sabiedriskais darbs" ir izmantojams, pieņemot nolēmumus par soda piemērošanu arī par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti līdz 2021.gada 31.decembrim.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrās daļas nosacījumus, un proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, ņemot vērā spriedumā norādītos konstatētos apstākļus un tos pierādījumus, kas var ietekmēt piespriežamā soda veidu un mēru, ievērojot lietas apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, ņemot vērā apsūdzētā personību un to, ka apsūdzētā /pers. A/ raksturojums dod pamatu secināt, ka viņš nav bijis tendēts uz sistemātisku likumpārkāpumu izdarīšanu, tāpēc sods, kas būtu saistīts ar reālo brīvības atņemšanu, viņam nebūtu piemērojams, atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams sods sabiedrisko darbu veidā pietuvinot to soda veida maksimālajam apmēram, proti, uz 260 sabiedriskā darba stundām.

Šajā kriminālprocesā apsūdzētais netika aizturēts un viņam nav piemēroti drošības līdzekļi. Tiesa secina, ka drošības līdzekli apsūdzētajam nav nepieciešams piemērot arī šobrīd.

[10]Tiesa konstatē, ka 2018.gada 19.jūnijā kriminālprocesā ir saņemts Juridiskās palīdzības administrācijas lūgums par kompensācijas piedziņu valsts interesēs, kas cietušajam izmaksāta 1075 EUR apmērā saskaņā ar likumu „Par valsts kompensāciju cietušajiem" (*lietas53.-55.lapa*).

Lūgumā par kompensācijas piedziņu valsts interesēs norādīts, ka saskaņā ar likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1]panta 2.punktā noteikto noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, pamatojoties uz notiesājošu spriedumu, [..] ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju. Savukārt cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas summas piedziņu no noziedzīga nodarījuma izdarītāja atbilstoši šā likuma 4.panta pirmās daļas 4.punktam nodrošina administrācija. No minētā izriet, ka administrācijai ir pienākums vērst piedziņu pret noziedzīga nodarījuma izdarītāju cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas apmērā. Nodrošinot izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu, atbilstoši šā likuma 19.panta 2.punktam administrācijai ir tiesības bez īpaša tiesas nolēmuma stāties cietušā (piedzinēja) vietā.

Lūgumā par kompensācijas piedziņu valsts labā norādīts, ka valsts kompensācija izmaksāta nepabeigtā kriminālprocesā, līdz ar to atbilstoši likuma 21.panta pirmajai daļai pieteikuma par izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu valsts interesēs uzturēšanu spēkā un apmierināšanu nodrošina Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā atbilstoši 456.panta trešajā daļā paredzētajām prokurora tiesībām pieteikt un uzturēt pieteikumu par kompensācijas piedziņu valsts interesēs.

Administrācija norāda, ka Kriminālprocesa likuma 481.panta trešā daļa un 528.panta pirmās daļas 9.punkts noteic, ka [..] notiesājoša sprieduma rezolutīvajā daļā tiesa norāda tiesas lēmumu par kaitējuma kompensāciju, tostarp valsts izmaksātās kompensācijas apmēru. Pamatojoties uz minēto, administrācija lūdz tiesu piedzīt no noziedzīgā nodarījuma izdarītāja cietušajai izmaksāto valsts kompensāciju 1075 EUR apmērā.

Prokurors tiesas sēdē uzturēja Juridiskās administrācijas lūgumu un atzina to par pamatotu.

Tiesa pieteikuma motivāciju par kompensācijas piedziņu valsts labā tiesa atzīst par pamatotu un nolemj pieteikumu par kompensācijas piedziņu 1075 EUR apmērā valsts labā apmierināt un piedzīt no apsūdzētā /pers. A/, kurš tiek atzīts par vainīgu Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, saistībā ar kuru izmaksāta valsts kompensācija cietušajam, nosakot termiņu kompensācijas labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

[11]Tiesa konstatē procesuālos izdevumus, kas saistīti ar aizstāvības nodrošināšanu kriminālprocesā 665,00 EUR apmērā. Valsts nodrošināto aizstāvību nodrošināja zvērināts advokāts J.Zaķis, kuram kuriem saskaņā ar 2009.gada 22.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par sniegto juridisko palīdzību katram no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 665,00 EUR apmērā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmās daļas nosacījumiem, procesuālos izdevumus 665 EUR apmērā, kas saistīti ar valsts nodrošinātās aizstāvības nodrošināšanu, ir pamats piedzīt valsts labā no apsūdzētā /pers. A/, dodot viņam 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta 4.[1]daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

[12] Arests /pers. A/ mantai netika uzlikts, lietā nav lietisko pierādījumu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā (*likuma redakcijā līdz 2018.gada 1.janvārim*), un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ pēc sprieduma stāšanās spēkā ir pienākums ierasties un reģistrēties 10 (desmit) darbdienu laikā Valsts probācijas dienesta Rīgas Austrumu reģiona teritoriālajā struktūrvienībā Lomonosova ielā 9 – 1, Rīgā.

Drošības līdzekli /pers. A/ nepiemērot

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto valsts kompensāciju cietušajam /pers. C/ 1075,00 EUR (viens tūkstotis septiņdesmit pieci *euro* un 0 centi) apmērā, nosakot /pers. A/ 30 (trīsdesmit) dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas tās labprātīgai nomaksai Valsts kases BIC kods: TRELLV22, NMR 90000050138, kontā Nr.LV68TREL1060001239300, maksājuma mērķis: valsts kompensācijas summas samaksa krimināllietā Nr.11088011718/K77-0536-22/70, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot tiesā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja darbu šajā kriminālprocesā 665,00 EUR (seši simti sešdesmit pieci *euro*, 0 centi) apmērā, nosakot /pers. A/ 30 (trīsdesmit) dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai Valsts kases BIC kods: TRELLV22, NMR 90000050138, kontā Nr.LV68TREL1060001239300, maksājuma mērķis: par aizstāvja darbu kriminālprocesā Nr.11088011718/K77-0536-22/70, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot tiesā.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 (četrpadsmit) dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā (Lomonosova ielā 10, Rīgā).

Pilns spriedums pieejams 2023.gada 19.janvārī

Tiesnese **V. Rūsiņa**